

**Posudek magisterské diplomové práce
Martina Dráždilová, *Madona a pieta. Proměny jejich zobrazování
ve výtvarné kultuře středověku***

Diplomová práce Martiny Dráždilové je na první pohled koncipována jako uměleckohistorické pojednání. Bližším seznámením s textem a s jeho strukturou však čtenář zjistí, že diplomantka usiluje spojit oblast uměleckohistorického výkladu s pedagogickým procesem a umístit do centra učitelova a žákova zájmu výtvarná díla středověkého umění a připravit nástroje k jeho pochopení a ke zprostředkování tohoto pochopení žákům ve škole. Zvláštní pozornost věnuje kulturnímu křesťanství.

Jaké jsou vlastně skutečné cíle zprostředkování historického výtvarného díla dětem? Jde o přenos uměleckohistorické interpretace na laickou úroveň? Jde o přenos uměleckohistorických poznatků do mysli dítěte a o seznámení dětské veřejnosti s dějinami umění nebo o použití výtvarného díla pro pochopení minulosti a dějin? Určitě ne na prvním místě. Historické dílo výtvarného umění je pro nepoučené dítě v podstatě velmi odtažitým a vzdáleným předmětem. Děti si zvykly na přítomnost starého umění a architektury tehdy, když je obklopují v jejich bydlišti, když je poznaly na výletě nebo když se s nimi seznámily prostřednictvím televize, internetu, filmu, fotografií a podobně. Pak už nejsou díla minulosti sice cizí, ale jsou stále uzavřena ve svém hlubším a zasvěcenějším významu, protože dítě si je vykládá po svém. Již toto vyložení po svém je interpretací, na kterou má plné právo. Cíle zprostředkování uměleckého díla dětem spočívají především ve sféře motivace hlubšího zájmu o dílo a o probuzení vlastní interpretační aktivity. Pro tuto interpretační aktivitu je nutno v pedagogickém procesu dodávat kvalitní informace o díle v pedagogicky přijatelné formě. Martina Dráždilová se o obojí ve své diplomové práci pokusila.

Strukturou její DP nelze nic podstatného vytknout, je logická, odpovídá charakteru tématu a vede ke gradaci textu a k jeho srozumitelnému vyústění. Diplomantka analyzovala typy deskového obrazu Madony a deskového obrazu Piety za pomoci studia uměleckohistorické literatury, věnované hlavně domácímu středověkému umění, zabývala se typologií obou obrazů a uvedla většinu relevantních uměleckohistorických interpretací jen s minimem chyb nebo nepochopení, zcela prominutelných studentu jiného oboru, než jsou dějiny umění.

Pozoruhodné jsou výsledky i provedení výzkumu, který se stal součástí její diplomové práce. Výtvarná práce s žáky přinesla řadu jejich kvalitních maleb a kreseb na zadaná témata Madony a Piety, které jednoznačně svědčí bohatstvím ikonografického vybavení žákovských výtvarných prací o jejich značném zaujetí tématem a o tvůrčí výtvarné interpretaci, která nemůže být náhodná a svědčí o velmi dobrém pedagogickém vedení. Záslužná je diplomantčina snaha věnovat maximum úsilí zprostředkování a zkoumání kulturního křesťanství jako civilizačního základu středoevropského kulturního prostoru. Nezasvěcenost dnešní generace dětí v kulturních attributech křesťanství, natožpak v detailní znalosti křesťanské kulturní a umělecké tradice, ikonografie, poslání a hlubšího smyslu uměleckého díla v křesťanském prostředí i mimo ně, je pro zmíněnou pedagogickou aktivitu více než pádnou motivací.

Za provedené zkoumání, výsledky výzkumů i pedagogického působení, zachycené v diplomové práci, za zjevnou poučenost v literatuře, za podobu myšlenek a textových struktur, za kultivovanou jazykovou úroveň textu a výrazný pedagogický étos práce doporučuji diplomovou práci Martiny Dráždilové k obhajobě a navrhuji, pokud bude obhájena, její hodnocení známkou **výborně**.